

Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολή γάρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνευούσης Πίστεως. Ἀλλεὶ γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα... Διὰ τοῦτο καὶ γὼ ὁ τάλας, δεδοικὼς τὸ Κριτήριον, λαλῶ».

(Ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, PG 99, 1321)

Ἐν ὧσφι τῆς συναντήσεως Πάπα καὶ Πατριάρχῃ
στὴν Νίκαια καὶ στὴν Κωνσταντινούπολη

Οἱ Οἰκουμενιστὲς ἀποθρασύνονται*

Ἀκατάσχετη ἀγαπολογία καὶ εἰρηνολογία

† Μητροπολίτου Λαρίσης
καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμεντος

Ετὴν ἀγία Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας ἀποτελοῦμε μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ. **Μ**εταξύ μας, σὰν «ἀλλήλων μέλη», εἴμαστε τοῦ αὐτοῦ πνεύματος καὶ ἔχουμε καὶ διατηροῦμε ἐνότητα ἀδιάσπαστη, ὅπως βεβαιώνει ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος: «ἐν σῶμα καὶ ἐν πνεῦμα» (Ἐφεσ. 4, 4). **Δ**ὲν πρέπει νὰ ὑπάρχει διχόνοια διότι λαμβάνουμε ἀπὸ τὴν αὐτὴ πηγὴ Πνεῦμα Ἅγιο, τὸ ὁποῖο συγκροτεῖ τὸν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας καὶ μᾶς διατηρεῖ σὲ ὁμόνοια καὶ ὁμοφροσύνη.

Ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος τονίζει ὅτι, «ὅταν πάντες ὁμοίως πιστεύομεν, τότε ἐνότης ἐστίν» (Λόγος ΙΑ΄, εἰς τὴν πρὸς Ἐφεσίους, 3).

Αὐτὸ ὁμως διασαλεύεται ὅταν παρουσιασθεῖ καὶ συναφθεῖ φιλία μὲ αἰρετικούς (αὐτόθι, 1). **Τ**ότε ἀρχίζει διάσπαση στὴν συνοχὴ τοῦ σώματος καὶ ἡ πνευματικὴ ἐνότητα διασαλεύεται.

Τὰ πράγματα χειροτερεύουν ὅταν κάποιοι μεμονωμένα –ἢ καὶ συλλογικά– ἀρχίζουν νὰ διδάσκουν καὶ νὰ πράττουν αἰρετικά. **Κ**αὶ μάλιστα ἂν εἶναι Ποιμένες, τότε μετατρέπονται σὲ λύκους ζημιογόνους καὶ ἐπικινδύνους. **Εἶναι** σαφὴς ἡ Πατερικὴ Παράδοσή μας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ γιὰ μᾶς τοὺς Ὁρθόδοξους Χριστιανούς ὁδηγητικὴ γραμμὴ πορείας μέσα στὴν

ίστορία μας. **Ό**ταν κάποιος δυσσεβεί ως πρὸς τὴν Πίστιν καὶ διδάσκει «ἐπ’ ἐκκλησίας» πεπλανημένα, ἐμμένει σὲ Καινοτομίες καὶ αὐθαιρετεῖ, τότε «οὐδένα κοινωνίας ἔχει τόπον» ἀπὸ μέρους τῶν ὀρθοφρονούντων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, «ἀλλ’ ἔσται πάντων ἀλλότριος (ξένος)» (Αἰγίου Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, Ἐπιστολὴ XVIII, «Πρὸς τὸν κλῆρον καὶ τὸν λαὸν Κωνσταντινουπόλεως»).

Όσοι ἐμμένουν σὲ ξένα καὶ ἀλλότρια δόγματα, τὰ ὅποια καθόλου δὲν γνωρίζει οὔτε δέχεται ἡ ἀγία Ὁρθόδοξη Καθολικὴ Ἐκκλησία, τότε αὐτοὶ εἶναι φευκτέοι ὡς φθορεῖς καὶ καταστροφεῖς (αὐτόθι) καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ κινηθεῖ ἡ σχετικὴ διαδικασία Συνοδικῆς ἀντιμετωπίσεως καὶ κρίσεως.

Αὐτὸ ἀκριβῶς συμβαίνει ἐδῶ καὶ δεκαετίες μὲ τοὺς ἀσεβεῖς Οἰκουμενιστές, οἱ ὅποιοι καταπατοῦν ἀσύστολα τὴν ὅλη Παράδοση καὶ τὸ Ἦθος τῆς Ἐκκλησίας, συμμετέχοντες καὶ προωθοῦντες τὴν ὁδὸ τῆς Ἀποστασίας. **Κ**άποιες χαρακτηριστικὲς σχετικὰ πρόσφατες ἐνέργειές τους ὑπεραποδεικνύουν γιὰ πολλοστή φορὰ τὸ τραγικὸ αὐτὸ συμπέρασμα, ἐν ᾧ μάλιστα ὅσων ἐτοιμάζουν σὲ Νίκαια καὶ Κωνσταντινούπολιν ἐνώπιον ὅλου τοῦ κόσμου τὶς ἐπόμενες ἀκριβῶς ἡμέρες (28-30 Νοεμβρίου 2025).

Α΄. Σουηδία – Οἰκουμενιστικὴ Ἐπέτειος

Στὴν ἐπέτειο τῶν 100 ἐτῶν ἀπὸ τὴν Διάσκεψιν «Πίστις καὶ Τάξις» (πρώϊμου Οἰκουμενικοῦ Ὁργανισμοῦ) ποὺ συγκλήθηκε στὴν Στοκχόλμη τῆς Σουηδίας τὸ 1925, ὁ πατριάρχης Βαρθολομαῖος τὸ Σάββατο, 23-8-2025, «παρέστη καὶ μίλησε σὲ μεγα-

λειώδη οἰκουμενικὴ ἀκολουθία στὸν Λουθηρανικὸ Καθεδρικὸ Ναὸ τῆς Στοκχόλμης, παρουσία τοῦ Βασιλικοῦ ζεύγους, τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς χώρας, ἐκπροσώπων Ἐκκλησιῶν καὶ Ὁμολογιῶν καὶ πλήθους πιστῶν». **«Ἡ** ἐκδήλωση κορυφώθηκε μὲ κοινὴ προσευχὴ καὶ τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως ἀπὸ τοὺς παρευρισκομένους, ἀναδεικνύοντας τὴν ἱστορικὴ συνέχεια καὶ τὴν δέσμευση τῶν Ἐκκλησιῶν γιὰ ἐνότητα καὶ συμφιλίωση» (Orthodox Times, 25-8-2025).

Τὴν ἐπόμενη ἡμέρα, Κυριακὴ, 24-8-2025, στὸν Λουθηρανικὸ Καθεδρικὸ Ναὸ τῆς Οὐψάλας πραγματοποιήθηκε ἐπίσης «οἰκουμενικὴ προσευχή» μὲ τίτλο: **«Κ**αιρὸς γιὰ τὴν Εἰρήνην τοῦ

Θεοῦ», παρουσία «ἐκκλησιαστικῶν προκαθημένων» ἀπὸ ὅλο τὸν κόσμο. Ὁ πατριάρχης Βαρθολομαῖος ἀνέγνωσε ἑλληνικὰ τὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως «ὅπως εἶχε κάνει πρὸ 100 ἐτῶν ὁ τότε Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Φῶτιος στὸν ἴδιο ναό». Ἐπίσης, παρουσιάσθηκε «Οἰκουμενικὸ Κάλесμα γιὰ τὴν Εἰρήνην» μὲ τὴν δήλωση: «Ὁ Θεὸς μᾶς καλεῖ –ὡς Ἐκκλησίες, ἀδελφία στὴν πίστη, συνάνθρωποι– νὰ γίνουμε φορεῖς τῆς εἰρήνης Του... **Σ**τεκόμαστε μαζί –διαφορετικοὶ σὲ παραδόσεις, γλῶσσες, πολιτισμούς– ἀλλὰ ἐνωμένοι ἐν Χριστῷ... **Ἡ** ἐνότητά μας δὲν εἶναι ὁμοιομορφία, ἀλλὰ συμφιλιωμένη πολυμορφία

ποὺ ἀντανακλᾷ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ» (Orthodox Times, 25-8-2025).

Οἱ Οἰκουμενιστικὲς αὐτὲς μωροδοξίες καὶ κακοδοξίες εἶναι παντελῶς ἄγνωστες στὴν Ὁρθόδοξη Πίστη καὶ Παράδοσή μας, ἀπαράδεκτες καὶ καταδικαστέες.

Β'. Ρώμη – Διαθρησκειακὴ Συνάντηση

Τὴν Κυριακὴ, 26-10-2025, ὁ πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Θεόδωρος μετέβη στὴν Ρώμη ὡς ἐπίσημος προσκεκλημένος τῆς Κοινότητος τοῦ Ἀγίου Αἰγιδίου, γιὰ νὰ συμμετάσχει ὡς ἓνας ἀπὸ τοὺς ὁμιλητὲς στὴν καθιερωθεῖσα ἐτήσια Διαθρησκειακὴ Συνάντηση τῆς Κοινότητος αὐτῆς, ποὺ εἶχε τὸ γε-

νικό θέμα: «**Τ**ολμῶ για την Ειρήνη».

Τήν Δευτέρα, 27/10, ὁ Ἀλεξανδρείας ἐπισκέφθηκε τὸν τάφο τοῦ Πάπα Φραγκίσκου καὶ τὸ ἀπόγευμα ἦταν ὁμιλητὴς στὴν συνάντηση μὲ θέμα: «**Ε**νότητα Χριστιανῶν - Ξαναβρίσκοντας τὸν δρόμο». **Ε**κεῖ, «**π**ροέτρεψε τοὺς συμμετόχους σὲ διάλογο μὲ ἀλληλοσε-

βασμὸ καὶ ἀλληλοκατανόηση, ὅπως καὶ σὲ ἀναγνώριση τῆς προσφορᾶς τοῦ καθενὸς μὲ γνώμονα τὸν Χριστό. **Κ**άλεσε σὲ συσπείρωση καὶ ἀγώνα γιὰ τὴν μελλοντικὴ πορεία. **Σ**τὴν προσπάθεια νὰ γίνουμε καὶ πάλι μιὰ αὐθεντικὴ οἰκογένεια Χριστοῦ, μιὰ παραδοσιακὴ, ἐνωμένη καὶ ἀγαπημένη οἰκογένεια τοῦ Σωτῆρα μας...» (Ρομφαία, 30-10-2025).

Παρὼν ἦταν καὶ ὁ νέος ἀρχιεπίσκοπος Τιράνων καὶ Ἀλβανίας Ἰωάννης, ἐκπρόσωποι τοπικῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ὅπως καὶ τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας. **Μ**αζὶ μὲ τὸν πατριάρχη ἦταν καὶ οἱ μητροπολίτες Καμερουν Γρηγόριος καὶ Γουϊνέας Γεώργιος, καὶ ὁ ἐπίσκοπος Νιέρι καὶ Ὅρους Κέννας Πανάρετος.

Ο Ἀλεξανδρείας συμμετεῖχε ἐπίσης μαζὶ μὲ τὸν Πάπα Λέοντα στὴν συνάντηση τῶν Χριστιανῶν στὸ Κολοσσαῖο τῆς Ρώμης γιὰ κοινὴ προσευχὴ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου, ὅπου ἦταν καὶ πάλι ὁμιλητὴς. **Ε**ῖπε δὲ μεταξὺ ἄλλων: «**Ε**δῶ σήμερα

εἴμαστε μιὰ οἰκογένεια γιὰ νὰ προστατεύσουμε τὴν ζωὴ, νὰ ἀναζητήσουμε νέους δρόμους διαλόγου... Στὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἂς τολμήσουμε νὰ ἀγωνιστοῦμε γιὰ τὴν εἰρήνη, ἂς τολ-

μήσουμε νὰ προσευχηθοῦμε γιὰ τὴν εἰρήνη...» (αὐτόθι).

Αργότερα, εἶχε συνάντηση μὲ τὸν Πάπα στὸ Βατικανό, ὅπου μεταξὺ ἄλλων ἀνανέωσαν τὴν συνάντησή τους στὴν Νίκαια στὶς 28 Νοεμβρίου καὶ στὸ Φανάρι στὶς 29 Νοεμβρίου (Orthodox Times, 30-10-2025, «Ἐθνικὸς Κήρυξ», 30-10-2025).

Γ'. Ρώμη – Παρουσίαση ἀνανεωμένης «Οἰκουμενικῆς Χάρτας»

Απὸ 4 ἕως 6 Νοεμβρίου 2025 πραγματοποιήθηκε Οἰκουμενικὴ Συνάντηση Κοινῆς Ἐπιτροπῆς στὴν Ρώμη, ἡτοὶ τοῦ «Συμβουλίου Εὐρωπαϊκῶν Ἐπισκοπικῶν Συνελεύσεων» (CCEE-Παπικοί) καὶ τῆς «Διασκέψεως Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν» (CEC-

ἐξ ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστές, Ἀγγλικοί, Προτεστάντες).

Κορυφαία στιγμή τῆς Συναντήσεως ὑπῆρξε ἡ συνυπογραφή τῆς ἀνανεωμένης *Charta Oecumenica* (Οἰκουμενικῆς Χάρτας) τὴν Τετάρτη, 5/11 (25 χρόνια μετὰ τὴν πρώτη ὑπογραφή της στὸ Στρασβούργο τὸ 2001), στὸν Ναὸ τοῦ Μαρτυρίου τοῦ Ἀποστόλου Παύλου στὸ Ἀββαεῖο τῶν Τριῶν Πηγῶν. **Τ**ὸ κείμενο ὑπέγραψαν οἱ Πρόεδροι τῶν δύο Ὄργανισμῶν: ἐκ μέρους τοῦ CCEE ὁ Παπικὸς ἀρχιεπίσκοπος Βίλνιους Gintaras Grusas καὶ ἐκ μέρους τοῦ CEC ὁ ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων καὶ Μεγ. Βρετανίας Νικήτας (Ρομφαία, 7-11-2025).

Ἦδη ἀπὸ τὴν πρώτη κυκλοφορία της, τὸ 2001, ἡ «Οἰκουμενικὴ Χάρτα» περιεγράφη ὡς «θεμελιῶδες κείμενο ποὺ ἐκφράζει τὶς βασικὲς κατευθύνσεις καὶ τοὺς κύριους στόχους τῆς οἰκουμενικῆς συνεργασίας τῶν Ἐκκλησιῶν στὴν Εὐρώπη» (περιοδ. «Καθ' ὁδόν», τ. 17/Δεκέμβριος 2001, ἐκδ. «Παρατηρητής», Θεσσαλονίκη, σελ. 71-81, ὅπου παρατίθεται σὲ ἑλληνικὴ μετάφραση τὸ κείμενο τῆς πρώτης ἐκδόσεως τῆς «Χάρτας»).

Στὴν Ρώμη πάλι, στὶς 6/11, «οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Εὐρώπης» ἔγιναν δεκτοὶ σὲ εἰδικὴ ἀκρόαση ἀπὸ τὸν Πάπα Λέοντα ΙΔ' στὴν αἴθουσα τοῦ Κοντιστορίου στὸ

Βατικανό, όπου ο Πάπας θεώρησε την «Χάρτα» ως «**δόρο** για την Ευρωπαϊκή οίκουμενική συνεργασία» (Ρομφαία, 7-11-2025).

Σε συνέντευξή του ο **Θυατείρων Νικήτας** στο Vatican News **χαρκτήρισε** την Βατικάνεια εμπειρία «**τιμή, προνόμιο και εύλογία**». «**Δείχνει** ότι έχουμε ξεπεράσει τις διαφορές του παρελθόντος... **Οί** τοίχοι του διαχωρισμού έχουν καταρρεύσει. **Τώρα** εργαζόμαστε μαζί. **Μιλ**άμε την ίδια γλώσσα, τη γλώσσα του Χριστού, τη γλώσσα της αγάπης» (αυτόθι).

Αντιλαμβανόμαστε ότι οι δηλώσεις αυτές αποδεικνύουν το μέγεθος του απόλυτου πνευματικού σκοτασμού των Οίκουμενιστών, οι οποίοι είναι κάθετοι και ισοπεδωτικοί. **Ο**υδμία σχέση έχουν με την Ορθόδοξη Πίστη και Παράδοση. **Γ**νωρίζουμε ότι στην αλαζονεία τους πιστεύουν ότι όποιος δεν αποδέχεται την καταστροφική γραμμή τους θεωρείται φυγόμαχος και έξωπραγματικός. **Ο**μως, οι δυστυχείς αυτοί «μάχιμοι» στο άλλοτριο και έξωεκκλησιαστικό Οίκουμενιστικό έρεβος είναι στην πραγματικότητα άεραν δέροντες και ματαιώς κοπιώντες σε πνευματικό χάος, ή μάλλον καλύτερα σε σκακιέρες γεωπολιτικών συμφερόντων για να περισώσουν θεσμούς και θρόνους και για να διατηρήσουν προνόμια και τίτλους, στερημένοι χαρισματικότητας και ζωής.

● **Σ**ημειωτέον ότι το Προεδρείο του CEC υπό τον **Θυατείρων Νικήτα** επισκέφθηκε λίγο νωρίτερα, στις 30-9-2025, τον Αντιπεριφερειάρχη Χανίων στα Χανιά της Κρήτης, στο πλαίσιο προετοιμασίας της έπομένης Γενικής Συνελεύσεως αυτής, ή οποία θα γίνει στο Κολυμπάρι τον Μάιο του 2028 (Zarpanews.gr, 30-9-2025).

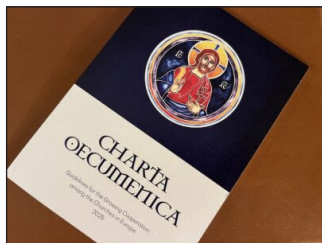
Για τον ίδιο λόγο έγινε εν συνεχεία συνάντηση και με τον Περιφερειάρχη Κρήτης στο Ηράκλειο, όπου στην σχετική αναμνηστική φωτογραφία –απουσιάζοντας του **Θυατείρων Νικήτα**– διακρίνεται στο κέντρο με τα ράσα της το μέλος του Προεδρείου του CEC κυρία **Dagmar Winter**, «**επισκοπ**ίνα της **Αγγλικανικής Έκκλησίας**». **Π**αρέστη δέ εκ μέρους της Έκκλη-

σίας Κρήτης και ὁ ἐπίσκοπος Κνωσσοῦ Μεθόδιος (Περιφέρεια Κρήτης, Δελτίο Τύπου, 2-10-2025).

Λοιπόν, ἐπισκοπίνες καὶ ἐπίσκοποι ἀπὸ κοινοῦ, στὸ ὄνομα τῆς «ὀρθόδοξης μαρτυρίας» καὶ τῆς «παγχριστιανικῆς ἐνότητος»! Πόση πώρωση πρέπει νὰ ἔχεις ὑποστεῖ ὥστε νὰ θεωρεῖς ὅλα αὐτὰ ὡς φυσικὰ καὶ ἀναγκαῖα γιὰ τὴν προώθηση ἑνὸς δῆθεν «θείου σκοποῦ καὶ ὁράματος»; Πόσο πλανεμένος πρέπει νὰ εἶσαι γιὰ νὰ θεωρεῖς τὴν καθιέρωση αὐτῶν τῶν πραγμάτων ὡς «θειῶν δωρεῶν καὶ εὐλογιῶν»;!...

Ἐν τούτοις, οἱ ἀποθρασυνόμενοι στὴν ἀναισχυντία τους δυστυχέστατοι Οἰκουμενιστὲς θεωροῦν τὴν συνυπογραφὴ τῆς ἀναθεωρημένης «Οἰκουμενικῆς Χάρτας» στὴν Ρώμη, στὶς ἀρχὲς τοῦ Νοεμβρίου 2025, ὡς «ἱστορικὸ βῆμα πρὸς τὴν ἐνότητα τῶν Χριστιανῶν στὴν Εὐρώπη καὶ νέο ὁρόσημο στὸν οἰκουμενικὸ διάλογο, καθὼς ἐκφράζει τὴν ἐπιθυμία τῶν Ἐκκλησιῶν νὰ πορευθοῦν ἀπὸ κοινοῦ σὲ πνεῦμα διαλόγου, ἀλληλοκατανόησης καὶ κοινῆς μαρτυρίας ἐνώπιον τῶν προκλήσεων τῆς ἐποχῆς» («Panorthodox Synod», 6-11-2025, ἐπιμέλ. Ἰω. Λότσιος).

Οἱ Οἰκουμενιστὲς δὲν φεῖδονται πομπωδῶν ἐκφράσεων γιὰ νὰ τονίσουν τὴν σπουδαιότητα τῆς «Οἰκουμενικῆς Χάρτας»: ὅτι δηλαδὴ «συμβάλλει στὴν συγκρότηση ἑνὸς οἰκουμενικοῦ ἥθους», «συνιστᾷ ἰσχυρὸ μῆνυμα ἐνότητος καὶ ἐλπίδας», ὅπως καὶ «ἀνάληψης κοινῆς εὐθύνης στὴν κοινωνία», καθὼς καὶ «ἐργασία γιὰ τὴν ἐνότητα μὲ σεβασμὸ στὶς θεολογικὲς διαφοροποιήσεις», ὅτι πραγματοποιεῖ οὐσιαστικὰ «τὴν οἰκουμενικὴ ἐνότητα μέσα ἀπὸ κοινὲς μορφὲς δράσης» καὶ ὅτι προωθεῖ τὸν διάλογο μὲ ἄλλες θρησκείες καὶ ἰδεολογίες, προτείνοντας «ἐκκλησιολογία ἐνότητος, ἡ ὁποία δὲν σημαίνει ὁμοιομορφία, ἀλλὰ περιλαμβάνει τὴν διαφορετικότητα τῶν παραδόσεων»· γι' αὐτὸ καὶ πιστεύεται ὅτι τὸ γνωστὸ Οἰκουμενιστικὸ Διάγγελμα τοῦ 1920 τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἀποτελεῖ «πρόδρομο» τῆς «Χάρτας» ὡς πρὸς τὰ πρακτικὰ βήματα ποὺ ἀπαιτοῦνται γιὰ τὴν προώθηση τῆς χριστιανικῆς ἐνότητος! (βλ. Κουρούκλη Μαρία, Οἰκουμενικὴ Χάρτα: Ὁ σεβασμὸς τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Διαφορετικότητας στὸ πλαίσιο τῶν Διαχριστιανικῶν Διαλόγων [CEC-ΠΣΕ]..., ΕΚΠΑ, Κοινὸ Πρόγραμμα Μεταπτυχιακῶν Σπουδῶν, Διπλωματικὴ Ἐργασία, Αθήνα-Αὐγουστος 2025, σελ. 24, 26, 27, 28, 29, 30, 35, 48).

Ὅλα αὐτὰ ἀπὸ Ὁρθοδόξου Πατερικῆς ἀπόψεως εἶναι ἄξια καταδίκης καὶ ἀναθεματισμοῦ γιὰ τὸ μέγεθος τῆς διαστροφικότητός τους.

Οἱ σκληρυμένοι Οἰκουμενιστὲς θεωροῦν ἀκάθεκτοι τὴν παροῦσα ἀνανεωμένη «Χάρτα» ὅτι «ἀποτελεῖ πνευμα-

τικὸ ἐργαλεῖο γιὰ τὴν καλλιέργεια μιᾶς κουλτούρας συνεργασίας, σεβασμοῦ καὶ κοινῆς ἀποστολῆς. **Ἀποτελεῖ** ὁραματικὸ καὶ προφητικὸ κείμενο γιὰ τὸν ρόλο τῶν Ἐκκλησιῶν στὴν σημερινὴ Εὐρώπη... **Καλεῖ** σὲ ἔμπρακτῃ ἐνότητά, ὑπευθυνότητα καὶ κοινὴ μαρτυρία σὲ ἓναν κόσμον ποὺ διψᾷ γιὰ νόημα, ἐλπίδα καὶ εἰρήνη» («Panorthodox Synod», 6-11-2025, ἐπιμέλ. Γω. Λότσιος).

Ἄν πράγματι ἀναμένει κάποιος αὐτὰ τὰ μόνον ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ χαριζόμενα ἀγαθὰ ἀπὸ τὴν θολούρα τῆς Οἰκουμενιστικῆς συγχύσεως, τότε θὰ λάβει τὰ ἀκριβῶς ἀντίθετα, διότι ἡ πηγὴ εἶναι μολυσματικὴ. **Αὕτῃ** ἡ ἀκατάσχετῃ ἀγαπολογία καὶ εἰρηνολογία εἶναι –φοβούμεθα– προάγγελος δεινῶν γιὰ τὴν ἀμετανόητῃ ἀνθρωπότητα, ἡ ὁποία τρέφει ψευδεῖς καὶ μάταιες ἐλπίδες.

Ἡ Οἰκουμενιστικὴ προσπάθεια δὲν εἶχε οὔτε ἔχει θεμέλια θεῖα καὶ εὐλογημένα, γι' αὐτὸ καὶ ἐξετράπη καὶ ἐκτρέπεται συνεχῶς. **Στερούμενη** Ὁρθοδόξων προϋποθέσεων, ἡ θεωρούμενη ὡς ὀρθόδοξη συμμετοχὴ ἀπομακρύνει ὅλο καὶ περισσότερο τοὺς ἐξ ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστὲς ἀπὸ τὴν Ἀγιοπνευματικὴ Πηγὴ Ἀληθείας τῆς Ἐκκλησίας.

Εὐχόμαστε ἀνάνηψη στοὺς ἐξαπατημένους Οἰκουμενιστὰς διὰ θαύματος Θεοῦ, διότι αὐτοὶ ὡς ἀμετάθετοι στοὺς σκοποὺς τοὺς ἐτοιμάζουν τὶς ἡμέρες αὐτὲς νέες Οἰκουμενιστικὲς φιέστες, ἐν ᾧψι μάλιστα ἐπιτεύξεως **«Κοινὸ Ἑορτασμὸ τοῦ Πάσχα»** μὲ τοὺς ἀδελφούς τους ἐτεροδόξους! **Αὐτὸς** εἶναι ὁ διάπυρος πόθος τους ἐδῶ καὶ ἓναν αἰῶνα, γι' αὐτὸ καὶ ἄλλαξαν τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Ἡμερολόγιο τὸ 1924 ὡς πρὸς τὶς Ἀκίνητες Ἑορτὲς «πλανῶντες καὶ πλανώμενοι». **Οἱ** δὲ λοιπὲς δικαιολογίες καὶ ματαιολογίες τοὺς προκειμένου δῆθεν νὰ διορθώσουν ἀστρονομικὰ λάθη, τοὺς καθιστοῦν ἔτι περισσότερον ἀναπολογήτους.

Εἶναι ἀπορίας ἄξιον ὅτι ἀκόμη καὶ αὐτοὶ ἐκ τῶν ἐπισήμων

τοπικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ δὴ τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὅποιοι θεωροῦνται γενικὰ «παραδοσιακοί» καὶ «ἀντιτασσόμενοι» στὴν Οἰκουμενιστικὴ κακοδοξία, τηροῦν σχεδὸν ἀπόλυτὴ σιωπὴ ἐνώπιον ὅλων αὐτῶν ποὺ ἐδῶ περιγράφουμε ἀδρῶς. **Ἡ** μᾶλλον κάνουν τὸ ἀκριβῶς ἀντίθετο: **βάλλουν ἐναντίον τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου**, ἐξ αἰτίας θορύβου ἀπὸ περιθωριακοὺς ἀνθρώπους-καπηλευτὲς ποὺ ὑποδύονται τὸν «Παλαισημερολογίτη», προκειμένου κατὰ τὴν πλανερὴ γνώμη τους νὰ ἐξαρθρώσουν καὶ ἀποδυναμώσουν τὴν θεάρεστὴ Μαρτυρία τους καὶ τὴν Ὁμολογία τους. **Ἄς** ἀκούσουν ὁμῶς οἱ ὑποκριτὲς αὐτοί, ὅποιοι κι ἂν εἶναι, ἐναβρυνόμενοι στὶς νομικίστικες σοφιστεῖες τους, τὴν θεία ἐτυμολογία: **«Ὁὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί... διὰ τοῦτο λήψεσθε περισσότερον κρίμα»!** (Ματθ. 23, 14)...

Ἡ διαφύλαξη πάσης θυσίας τῆς θείας «Παρακαταθήκης» (Α΄ Τιμοθ. 6, 20) ἀλωβήτου, ἀποτελεῖ πρῶτιστο καθήκον τῶν ἀληθινῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν στὶς ἡμέρες μας. **Γιὰ** τὴν ἐπίτευξη τούτου, εἶναι ἐπιτακτικὸ χρέος ἡ ἀποφυγὴ τῆς κοινωνίας πρὸς τοὺς ἐκπεσόντας ἀκοινωνήτους Οἰκουμενιστάς, ὅπως καὶ «τὸ μνημόσυνον τῶν ἀμνημονεύτων» (Ἅγιος Μᾶρκος Εὐγενικός, «Ἐπιστολὴ πρὸς Ἱερομόναχον Θεοφάνην»).

Οἱ Ἅγιοι Πατέρες μᾶς προτέπουν σὲ ἀνδρεία τήρησιν τῆς Πίστεως ἀμετακινήτου, ἔστω κι ἂν γιὰ τὸ ἱερὸ αὐτὸ ἔργο ὑφιστάμεθα διώξεις, συκοφαντίες, ὕβρεις, περιφρονήσεις καὶ κάθε εἶδους κακώσεις, **οἱ ὅποιες ἀποτελοῦν ἐνδείξεις ἀναπαύσεως Πνεύματος Ἁγίου**. **Ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Πέτρος** πιστοποιεῖ: **«Εἰ ὀνειδίξεσθε ἐν Κυρίῳ μακάριοι· ὅτι τὸ τῆς δυνάμεως καὶ τὸ τοῦ Θεοῦ Πνεῦμα εἰς ὑμᾶς ἀναπέπνυται»** (Α΄ Πέτρ. 4, 14).

Ἡ παρήγορη αὐτὴ διαβεβαίωση εἶθε νὰ ἡχεῖ ἀποφασιστικὰ στὴν πνευματικὴ ἀκοή παντὸς ἀληθινοῦ Ὁρθοδόξου Χριστιανοῦ τῆς σήμερον στὴν ὁδὸ τῆς Ματυρίας καὶ Ὁμολογίας, στὰ παρόντα καὶ στὰ μέλλοντα, ἕως ἐσχάτης ἀναπνοῆς, ὥστε νὰ τύχουμε τῆς θείας εὐαρεσκείας καὶ τοῦ θείου μακαρισμοῦ!

Λάρισα, 14/27-11-2025

Ἀγίου Ἀποστόλου Φιλίππου
καὶ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ

(*) Βλ. <https://imlp.gr/2025/11/27> • Ἐπιμέλ. ἡμετ.